

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1164/2020
14.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2., у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Лукића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 15/2018 од 04.11.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 498/2020 од 14.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Лукића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К 15/2018 од 04.11.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 498/2020 од 14.07.2020. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7), 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К 15/2018 од 04.11.2019. године окривљени АА, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2., у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од две године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 498/2020 од 14.07.2020. године поводом жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Вишег суда у Неготину К 15/2018 од 04.11.2019. године у погледу одлуке о казни, па је окривљени због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2., у вези члана 30. Кривичног законика

осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Саша Лукић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а из образложења захтева произилази да се пресуде побијају и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи у целини или делимично побијане пресуде и донесе ослобађајућу пресуду или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање и поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), 438. став 2. тачка 1) и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је оптужницу саставило ОЈТ у Мајданпеку, а након што се Основни суд у Мајданпеку огласио ненадлежним предмет је уступљен Вишем суду у Неготину, па је према ставу браниоца оптужница морала бити формално прецизирана и уређена од стране ВЈТ у Неготину, а не да се све време поступа према оптужном акту стварно ненадлежног тужиоца.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да се Основни суд у Мајданпеку решењем К 14/18 од 07.05.2018. године огласио стварно ненадлежним за поступање у кривичном предмету К 14/18, између осталих и против окривљеног АА због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2., у вези члана 30. КЗ, по оптужници ОЈТ Неготин, Одељење Мајданпек КТО 94/17 од 18.04.2017. године и по правноснажности решења предмет уступио Вишем суду у Неготину. Виши суд у Неготину је дана 30.10.2018. године примио предмет и завео га под пословним бројем К 15/2018. Виши јавни тужилац у Неготину је дописом КтО 19/2018 од 23.05.2018. године обавестио Виши суд у Неготину да им је достављен предмет по подигнутој оптужници КТО 94/17 од 18.04.2017. године, у вези које је Основни суд у Мајданпеку донео решење К 14/2018 од 07.05.2018. године којим се огласио стварно ненадлежним за поступање по овој

оптужници, те да је иста у Вишем јавном тужилаштву Неготин заведена под бројем КТО 18/2018.

У конкретном случају Виши јавни тужилац у Неготину је преузео кривично гоњење између осталих и против окривљеног АА због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2., у вези члана 30. КЗ, који се водио по оптужници Основног тужиоца у Неготину, Одељење у Мајданпеку КТО 94/17 од 18.04.2017. године, тако да не стоје наводи браниоца окривљеног да се кривични поступак водио без овлашћеног тужиоца, па су наводи захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног поднетим захтевом истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да се правноснажна пресуда заснива на доказу на којем се не може заснивати и то искључиво на пресуди СПК 21/2018 којом се прихвата споразум о признању кривичног дела који је са основним тужилаштвом у Неготину, Одељење Мајданпек закључио окривљени ББ, те да ВЈТ у Неготину није извело ни један други доказ којим се доказује кривица окривљеног.

Наиме, из списка предмета произилази да је првостепени суд, између осталих доказа изведених током поступка, извршио и увид у правноснажну пресуду Вишег суда у Неготину СПК 21/2018 од 18.01.2019. године и утврдио да је Виши суд у Неготину прихватио споразум о признању кривичног дела СК 19/18 од 26.10.2018. године закључен између заменика Вишег јавног тужиоца у Неготину, окривљеног ББ, са браниоцем, а по оптужници ВЈТ у Неготину КТО 19/18 од 18.04.2017. године.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим, обзиром да првостепена пресуда није заснована само на пресуди Вишег суда у Неготину СПК 21/2018 од 18.01.2019. године донетој на основу споразума о признању кривичног дела, већ између осталог и на исказима саслушаних сведока, исказу саокривљеног ББ датом пре закључења споразума о признању кривичног дела, те писаним доказима изведеним током поступка.

Из образложења захтева произилази да бранилац окривљеног истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему ову повреду образлаже тако што наводи да правноснажна пресуда не садржи све елементе кривице, односно да у истој није описан умишљај окривљеног.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд сматра неоснованим, а из следећих разлога.

У конкретном случају, у чињеничном опису кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30 КЗ, за које је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим, није било нужно формално навести законски текст директног умишљаја, имајући у виду да је у изреци пресуде наведено да је кривично дело извршено у намери прибављања имовинске

користи, а постојање намере је немогуће без умишљаја јер га усмерава на остваривање одређеног циља те као таква појачава вољни елемент код умишљаја, па чињеница да је у опису кривичног дела формално изостао законски опис директног умишљаја, није од утицаја на постојање предметног кривичног дела. Ово поготово ако се има у виду да из описа кривичног дела из изреке правноснажне пресуде, очигледно није изостао опис субјективних елемената кривичног дела, будући да из описаног поступања окривљеног недвосмислено произилази да је окривљени био свестан свога дела и хтео његово извршење.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац у захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП наводећи да је другостепени суд окривљеном ублажио казну испод законом прописаног минимума, за кривично дело за које је прописано да се казна не може ублажити, међутим, по налажењу Врховног касационог суда захтев браниоца је у овом делу поднет на штету окривљеног, а како бранилац окривљеног није овлашћен да предузима радње, па самим тим ни да подноси захтев за заштиту законитости на штету окривљеног, то је захтев браниоца окривљеног у овом делу одбачен као недозвољен.

Даље, се у захтеву наводи и да је другостепени суд нетачно интерпретирао образложење првостепене пресуде, на који начин бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, затим, оспорава чињенична утврђења у правноснажним пресудама наводећи да окривљени није могао користити број 061/1780208 дана 20.08.2016. године до 22:44:33 часова јер је у том временском периоду према окривљеном већ било одређено задржавање, а касније и притвор. Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Лукића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреде закона наведене у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић